

attest, selv om Ejendommen er sammenlagt af flere Grundstykker, eftersom disse paa Maalebrevet indlemmes i et Matr.-Nr. og der derefter kun er et Folium for Ejendommen i Pantebogen, medens Forholdet paa Landet og i Købstæderne er det, at en Mængde Ejendomme bestaa af flere Matrikul-Nummere, der faktisk høre sammen til en Ejendom, men ikke ere forenede i teknisk Forstand, o: ved Udstyknngen fra en Ejendom ikke sammenlagte med en anden ifølge Indenrigsministeriets Resolution. I saadanne Tilfælde skal der efter Frdn. 28de Marts 1845 § 13 gives hvert Matr.-Nr. sit Folium, og dette medfører, at der, selv om flere saadanne Matr.-Nr. ejes af samme Mand og ere pantsatte under et, skal gives en Panteattest for hvert Matr.-Nr., jfr. Statedir. Skr. Nr. 200 af 14de November 1883, saa at det hyppigt sker, at der til en Ejer af flere smaa Parceller maa udfærdiges flere Panteattester, der ere Ord til andet enslydende, og som maa betales med 3 Kr. 90 Ø. hver.

Udvalget har saaledes ment at burde støtte Forslaget i § 1 om Gebyrets Nedsættelse for de her omhandlede Panteattester, men foreslaar dog efter Forhandling med Finansministeren en Ændring, hvorefter det nedsatte Gebyr skal beregnes for hvert $\frac{1}{4}$ Aar Attesten udgør (Ændringsforslag Nr. 1).

Om det nu end er en Selvfølge, at Størelsen af Gebyret for en Panteattest er trykkende ikke alene for dem, der søge Laan i Husmandskreditforeningerne, men for enhver Ejer af en lille Ejendom, og at særlig det ovenfor berørte Forhold med Udstedelsen af flere Panteattester for den, der ejer flere ikke „forenede“ Parceller, er en stor Byrde for andre end dem, Lovforslaget vil hjælpe, har Udvalget dog paa Grund af dette Lovforslags øvrige Indhold ikke kunnet stille Forslag om, at den ansøgte Nedsættelse ogsaa skal angaa andre Ejendomme end dem, der søge ind i Husmandskreditforeningerne.

Stønt fremdeles den Sætning i 3dje Punktum, at „der erlægges kun Betaling for een Attest for alle de Ejendomme, der tilhøre samme Ejer, naar de ifølge Forordning af 28. Marts 1845 skulle være ansøgte paa samme

Folium i Realregistret“, i Virkeligheden ikke er andet, end hvad der følger af den gældende Ret, og derimod ikke afhjælper den Ulempe, at der maa tages flere Panteattester for flere ikke „forenede“ Parceller — eftersom saadanne efter den citerede Forordnings § 13 netop skulle føres paa forskellige Folier —, har Udvalget dog ikke anset det fornødent at foreslaa, at bemeldte Sætning udgaar, medens man ej heller har ment at burde gøre Forsøg paa ved Ændring i dette Lovforslag at formulere de Betingelser, under hvilke der bliver at meddele een Panteattest for flere særskilte Matr.-Numre. Udvalget tillader sig derimod at henstille til den højtærede Finansminister, at der maatte blive forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov i den ovenfor antydede Retning, idet man henviser til, at der i Loven om Tvangsauktioner af 9de April 1891 § 20 blev optaget en Bestemmelse om, at der, hvor en til Auktion stillet Ejendom bestaar af flere Matr.-Numre, der ere behæftede paa samme Maade, kan udfærdiges een Panteattest for dem alle.

Endnu bemærkes, at Paragraffens sidste Punktum synes at forudsætte, at Stempelafgiften for andre Panteattester ikke er 30 Øre, men da dette netop er Tilfældet, stiller Udvalget under Nr. 2 Forslag om en Redaktionsændring i saa Henseende.

Lovforslagets § 2 gaar ud paa, at den af Indenrigsministeren valgte Revisor lønnes af Statskassen. Da Ministerens Indflydelse paa Revisionen gennem Valget af den ene Revisor væsentligt tjener til Statskassens Tarv paa Grund af Rentegarantien, finder Udvalget, at det i og for sig kan forsvares, at denne Persons Løn udredes af Statskassen. Men da den højtærede Indenrigsminister har gjort det til Betingelse for at tiltræde Paragraffen, at der hjemles Regeringen Ret til at stadfæste den administrerende Direktørs Valg i Stedet for — som Lov 28de Maj 1880 § 4 Vitra i foreskriver — Valget af Formanden for Bestyrelsen, og da Udvalget finder en saadan Ret stemmende med den betydelige Interesse, Statskassen